

DECIZIA CIVILA NR.

Ședința publică din

S-au luat în examinare recursurile declarate de reclamanta recurentă S.C. X S.A. Arad și pârâtele recurente Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile nr.2009, pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr./2006, având ca obiect contestație act administrative fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocat în reprezentarea reclamantei recurente, lipsă fiind pârâtele recurente.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care nemaifiind formulate cereri instanța acordă cuvântul părții prezente pe recursurile formulate. Reprezentantul reclamantei recurente solicită admiterea recursului formulat de aceasta și respingerea recursurilor organelor fiscale, depune concluzii scrise și solicită cheltuieli de judecată în ambele instanțe.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele : Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Tribunalul Arad sub nr....., reclamanta SC X SA Arad a solicitat în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad anularea parțială a Deciziei de impunere nr.....2008 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad din cadrul Administrației Finanțelor Publice Arad, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.....2008 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad pentru suma delei, din care:lei reprezentând TVA lunară suplimentară;lei majorări de întârziere aferente TVA lunară suplimentară;lei reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor;lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor; lei reprezentând impozit pe profit datorat de persoane juridice suplimentar;lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice suplimentar și anularea Deciziei nr.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor

Publice a județului Arad- Serviciu Soluționare ·Contestatii

Prin sentința civilă nr.2009, s-a admis în parte acțiunea în contencios-administrativ fiscal exercitată și precizata de reclamanta SC X SA în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

S-a anulat în parte Decizia nr.....2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Decizia de Impunere nr.....2008 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad, pentru suma delei reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor și pentru majorările de întârziere aferente calculate în sumă delei.

Au fost obligate părțile Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad să plătească reclamantei cheltuieli parțiale de judecată în sumă de lei reprezentând onorariu avocat.

A fost obligată SC X SA Arad să plătească Biroului Local de Expertize de pe lângă Tribunalul Arad suma de lei reprezentând plata onorariului de expert contabil....., conform decontului și îl debitează cu această sumă, plata urmând a fi făcută cu OP la CEC în cont nr.....

În motivarea hotărârii atacate se arată în esență următoarele :

Societatea a facturat cu titlu de dobânzi suma totală delei către diverși clienți ca rezultat al promisiunilor de vânzare-cumpărare și a contractelor de vânzare-cumpărare încheiate în anul 2005 -2006 și care se continua în 2007.

Conform art. 126 alin. 1 din Codul fiscal, în forma aplicabilă în anul fiscal 2007 „ *din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) operațiunile care în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată; b) locul de livrare al bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 132 și 133; c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 (1) acționând ca atare.d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. 2; Baia de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din.a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b și c. din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvenții/e legate de prețul acestor operațiuni”.*

În mod corect organele de control fiscal au reținut că dobânda pretinsă de SC X SA reprezintă o componentă a prețului de vânzare solicitat după cum în mod întemeiat în aplicarea art. 126 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările ulterioare, aplicabile în anul fiscal 2007 s-a stabilit că sumele reprezentând dobânzi care se regăsesc în graficele de plată, intră în sfera de aplicare a TVA.

În mod nefondat reclamanta a susținut că dobânzile facturate de societate nu sunt datorate întrucât, acestea sunt o componentă a prețului de vânzare și nu reprezintă foloase nerealizate calculate pentru plata efectuată cu întârziere, cum eronat susține reclamanta.

În considerarea aceluiași raționament juridic referitor la suma delei reprezentând impozit pe profit suplimentar datorat, instanța a reținut că în mod corect și legal organele de control au procedat la recalcularea veniturilor impozabile ale societății reclamante.

Având în vedere faptul că în numele promisiunii de vânzare-cumpărare* încheiate prețul a fost stabilit în valută, în momentul înregistrării în contabilitate a veniturilor și a TVA -ului aferent, reclamanta era obligată să utilizeze cursul comunicat de Banca Națională a României la data efectuării operațiunii economice

^a așa-cum dispun dispozițiile pct.152 alin. 1 și 2 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1752/2005 care prevăd expres că „creanțele și datoriile în valută se înregistrează în contabilitate atât în lei la cursul de schimb de la data efectuării operațiunilor, comunicat de Banca Națională a României, cât și în valută.

Prin urmare, critica reclamantei este fără suport legal, drept care instanța va reține ca temeinică obligațiile legale de plată a creanței fiscale calculate corect de organele de control, în sumă delei impozit pe profit suplimentar la care se vor calcula și majorări de întârziere legal datorate în sumă delei.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând impozit pe veniturile

mic
roî
ntr
epri
nde
rilor
,
inst
anţ
a a
apr
eci
at
că
recl
am
ant
a
nu
dat
ore
ază
su
ma
de
...
.....
lei
cal
cul
ată
prin
De
cizi
a
de
Imp
une
re

nr.....2008 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad întrucât pentru cele două obiective recepționate în anul 2006, transferarea elementelor dreptului de proprietate, respectiv livrarea ca dată a primei ocupări a imobilului a coincis cu momentul înregistrării corecte a veniturilor în evidențele financiar-contabile ale societății.

De altfel asupra acestui aspect instanța a constatat că pârâta nu a făcut vreo referire în obiecțiunile formulate depuse la dosarul cauzei.

Așadar, având în vedere toate considerentele de fapt și de drept expuse, instanța în baza art. 18 din legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a admis în parte acțiunea reclamantei și a anulat parțial actul administrativ fiscal de impunere, și decizia emisă de organul fiscal de soluționare a contestației cu privire la suma delei reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor și reținând legalitatea și temeinicia celorlalte constatări din actele administrative fiscale contestate, a obligat reclamanta să plătească obligațiile fiscale datorate în sumă totală de l.....lei la care se adaugă majorările de întârziere corect calculate, aferente în sumă de lei șilei reprezentând impozit pe profit suplimentar datorat de societate la care se adaugă suma delei reprezentând majorări de întârziere aferente obligației fiscale principale.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, tribunalul a obligat pârâtele să plătească reclamantei cheltuieli parțiale de judecată în sumă de lei conform facturii fiscale nr.din.....2008 (fila 258 dosar)

A obligat SC X SA Arad să plătească Biroului Local de Expertize de pe lângă Tribunalul Arad suma de lei reprezentând plata onorariului de expert contabil....., conform decontului și îl debitează cu această sumă, plata urmând a fi făcută cu OP la CEC în -cont nr.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Administrația Finanțelor Publice Arad și reclamanta recurentă S.C. X S.A. Arad.

În considerentele recursului formulat de pârâta recurentă D.G.F.P. Arad se arată că soluția pronunțată este netemeinică și nelegală fiind data cu încălcarea dispozițiilor legale aplicabile în speță, respectiv art. 304 pct. 7 și 9 C. pr. Civilă.

În fapt din verificarea operațiunilor economice derulate de societatea intimată în perioada 19.07.2005 - 31.08.2008 s-a constatat că aceasta a încheiat promisiuni de vânzare cumpărare pentru diverse imobile cu clienți persoane fizice și juridice.

Urmare acestor contracte au fost predate clienților spre folosință, în baza unor procese verbale de recepție, imobilele ce făceau obiectul promisiunilor de vânzare - cumpărare încheiate, reprezentând case de locuit.

Prima instanță a exonerat reclamanta de la plata impozitului pe venituri microîntreprindere motivând prin aceea că „transferarea elementelor dreptului de

proprietate, respectiv livrarea ca dată a primei ocupări a imobilului a coincis cu momentul înregistrării corecte a veniturilor".

Această motivare nu poate fi luată în considerare pe de o parte, prima ocupare a imobilului a fost realizată la data când S.C. X SA a predat efectiv, prin procesele verbale de predare primire, imobilele către promitenții cumpărători, iar acest moment nu a coincis cu înregistrarea veniturilor, înregistrarea veniturilor s-a făcut doar la data încheierii contractelor sub formă autentică.

Pe de altă parte, Codul fiscal nu face referire la transferul dreptului de proprietate ci doar la predarea efectivă a bunului în baza unui contract cu plata în rate sau la care dreptul de proprietate se transferă la data ultimei scadențe, deci exact situația din prezentul dosar.

Mai mult decât atât, la motivarea instanței prin care s-a respins acțiunea formulată de S.C. X S.A. în ceea ce privește TVA-ul în sumă delei se reține că „raportat la starea reală de fapt dedusă judecății devin pe deplin aplicabile dispozițiile legale precizate (...) societatea reclamantă avea obligația de a înregistra în evidența contabilă veniturile realizate ca urmare a predării bunurilor imobile spre folosință către cumpărător la data predării acestora, respectiv de a colecta și TVA aferentă.

În considerentele recursului formulat de pârâta recurentă Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad se arată în esență următoarele :

Din verificarea operațiunilor economice derulate de societatea intimată în perioada 19.07.2005 - 31.08.2008 s-a constatat că aceasta a încheiat promisiuni de vânzare - cumpărare pentru diverse imobile cu clienți persoane fizice și juridice.

Urmare acestor contracte au fost predate clienților spre folosință în baza unor procese verbale de recepție, imobilele ce făceau obiectul promisiunilor de vânzare -cumpărare încheiate reprezentând case de locuit.

În cazul de față, promisiunile de vânzare - cumpărare și notele de recepție reprezintă operațiuni economico financiare care trebuiau înregistrate în contabilitatea societății. Aceasta întrucât, pe de o parte imobilele au fost transferate, iar pe de altă parte, au fost achitate o parte din sume.

Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.(...)

Predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană,. Ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate, sau a oricărui tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei scadențe, cu excepția contractelor de leasing."

Este evident că se află în prezența unor predări efective a bunurilor imobile în baza unor contracte ce prevedeau că plata se efectuează în rate iar dreptul de proprietate se va transfera la data plății ultimei rate. Aceasta rezultă din promisiunile de vânzare - cumpărare încheiate.

Prețul tranzacției celor două imobile este deEuro + TVA, preț din care s-a achitat anterior semnării prezentei promisiuni suma deEuro, iar diferența de preț în valoare de Euro - TVA plus-dobânda aferentă, urmând a fi achitată în 60 rate lunare (...) Transferul proprietății se va face după achitarea integrală a imobilelor.

Promitentul vânzător s-a obligat la data de 25.09.2006 data semnării prezentului act să predea imobilul în folosința promitentului cumpărător, conform ofertei tehnice anexate.

Prima instanță a exonerat reclamanta de la plata impozitului pe venituri microîntreprindere motivând prin aceea că „transferarea elementelor dreptului de

proprietate, respectiv livrarea ca dată primei ocupări a imobilului a coincide cu momentul înregistrării corecte a veniturilor".

Această motivare este eronată. Pe de o parte, prima ocupare a imobilului a fost realizată la data când S.C. X S.A. a predat efectiv prin procesele verbale de predare primire, imobilele către promitenții cumpărători, iar acest moment nu coincide cu înregistrarea veniturilor. Înregistrarea veniturilor s-a făcut doar la data încheierii contractelor sub formă autentică.

Pe de altă parte, Codul fiscal nu face referire la transferul dreptului de proprietate ci doar la predarea efectivă a bunului în baza unui contract cu plata în rate sau la care dreptul de proprietate se transferă la data ultimei scadențe, deci exact situația din prezentul dosar.

Este evident că dacă la TVA este necesar să se înregistreze veniturile la data predării bunurilor și pentru impozitul pe venit aceste operațiuni trebuie înregistrate în acel moment, altfel ar fi în situația în care aceleași venituri, aceleași operațiuni economico financiară să fie înregistrată de două ori, prima dată pentru TVA, iar a doua oară pentru "plata impozitului pe venit, această operațiuni fiind inadmisibilă.

Având în vedere aceste aspecte solicită admiterea recursului, modificarea în parte a sentinței atacată, în sensul respingerii în totalitate a acțiunii formulate de reclamantă și pe cale de consecință solicită menținerea în întregime a actelor administrative încheiate de D.G.F.P. Arad și A.F.P. Arad.

În considerentele recursului formulat de reclamanta recurentă se arată în esență, următoarele :

Soluția instanței de fond a fost că „dat fiind că sunt în situația unei livrări de bunuri când este vorba de o predare efectivă a unui bun, cum este cazul în speță, nu mai subzistă condiția de a transfera dreptul de proprietate în sensul dispozițiilor reglementate de Codul-civil, în vederea înregistrării veniturilor încasate și a colectării în contabilitate a TVA-ului aferent".

Consideră că această sentință este greșită, deoarece nu a identificat corect problema de drept a procesului fiscal, pentru ca nu a avut în vedere excepția de la regulă, reglementarea de art. 134¹Cod fiscal.

În analiza sa, instanța a înlăturat expertiza contabilă efectuată în cauză, deși expertiza contabilă, în calitate de specialist, nu a făcut o analiză a normelor juridice privind momentul transferului dreptului de proprietate, ci a explicat, pe baza experienței pe care se presupune că o are, care este sensul normelor fiscale cu privire la exigibilitatea TVA-ului și momentul recunoașterii venitului în cazul unei promisiuni de vânzare cumpărare.

În plus instanța de judecată trebuia să pună în vedere expertului aceste aspecte cu ocazia transmiterii obiecțiunilor la expertiza contabilă, însă nu a făcut-o.

Față de greșita interpretare a normelor legale incidente, instanța de fond a aplicat în mod greșit principiul fiscal al prevalenței economicului asupra juridicului.

Din punct de vedere al momentului în care trebuie recunoscut venitul, aplicabil este punctul 214 din O.M.F.P. P. 1752/2005.-Conform textului citat, veniturile se înregistrează la momentul în care operează transferul dreptului de proprietate, fie că acest transfer operează la data predării bunului, la data livrării sau în alte condiții prevăzute în contract.

Din punct de vedere al exigibilității TVA-ului, aplicabile sunt dispozițiile art. 134 aliniatul 1 și 3 și art. 134¹ aliniatul 1 și 3 din Codul fiscal.

Art. 128 din Codul fiscal, invocat atât de instanță cât și de organul de control nu se referă la momentul exigibilității TVA-ului sau la momentul în care venitul trebuie înregistrat

Într-adevăr regula generală este că livrarea de bunuri, astfel cum este calificată fiscal, determină exigibilitatea TVA-ului. Ca excepție, în situația imobilelor, livrarea bunului nu este suficientă pentru a determina exigibilitatea TVA-ului și recunoașterea venitului. Este adăugată condiția îndeplinirii formalităților legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

Referitor la suma delei, reprezentând TVA aferent dobânzilor percepute de societate la promisiunile de vânzare - cumpărare și contractele de vânzare - cumpărare nu plata prețului în rate, după data de 01.01.2007, arată că instanța de fond a apreciat că începând cu data de 01.01.2007 dobânzile percepute pentru plata prețului în rate constituie o componentă a prețului de vânzare și ca atare, sunt incluse în baza de impozitare și trebuie să li se aplice TVA.

Modul în care a fost reformulat art. 137 aliniatul 3 litera c Cod fiscal începând cu 01.01.2007 creează confuzie cu majorările/penalitățile de întârziere.

Pentru aceste motive, consideră că în mod corect societatea nu a cuprins în baza de impozitare, după data de 01.01.2007, dobânzile percepute la promisiunile de vânzare - cumpărare și contractele de vânzare - cumpărare cu plata prețului în rate, în conformitate cu dispozițiile art. 137 aliniatul 3, litera c Cod fiscal.

La dosar reclamanta recurentă a depus întâmpinare prin care solicită respingerea recursurilor formulate de pârâtele recurente.

În motivarea întâmpinării se arată faptul că motivele invocate în recursuri nu au temei autonom rezultă din invocarea art. 128 din Codul fiscal care reglementează taxa pe valoarea adăugată.

În situația în care două din cele trei condiții pe care punctul 214 le solicită cumulativ nu sunt îndeplinite, rezultă că veniturile sunt impozabile abia în momentul transferării dreptului de proprietate.

Pentru termenul de astăzi, reclamanta recurentă a depus la dosar concluzii prin care solicită admiterea recursului său și respingerea recursurilor formulate de pârâtele recurente iar pe fond. modificarea sentinței atacate în sensul admiterii integrale a acțiunii formulate de reclamanta recurentă.

În motivare se arată că în ceea ce privește suma delei reprezentând TVA suplimentară și suma delei reprezentând impozit pe profit suplimentar, precum și majorările aferente, cele două categorii de sume au fost stabilite suplimentar de organele fiscale întrucât acestea au considerat că taxa pe valoare trebuia colectată în momentul încheierii antecontractelor de vânzare - cumpărare, imobile și nu în momentul încheierii contractelor autentice de vânzare - cumpărare a imobilelor. Soluția instanței de fond de a respinge aceste capete de cerere este greșită.

În situația în care două din cele trei condiții pe care punctul 214 le solicită cumulativ nu sunt îndeplinite, rezultă că veniturile sunt impozabile abia în momentul transferării dreptului de proprietate.

Consideră că în mod coxect reclamanta nu a cuprins în baza de impozitare dobânzile percepute la promisiunile de vânzare - cumpărare și contractele de vânzare - cumpărare cu plată prețului în rate, după data de 01.01.2007, în conformitate cu dispozițiile art. 137 aliniatul 3 litera c Cod fiscal.

Motivele pentru respingerea recursului pârâtelor recurente nu datorează impozitul suplimentar pe veniturile microîntreprinderilor aferent anului 2006.

Și în această materie, este aplicabil tot punctul 214 din OMFP nr. 1752/2005, Argumentele privind faptul că societatea nu datorează impozitul sunt aceleași cu cele menționate la punctul 1 în privința impozitului pe profit. Și în acest caz nu sunt îndeplinite nici condiția de la punctul 214 litera a nici cea de la litera v, în consecință

venitul nu trebuie înregistrat la momentul încheierii promisiunii de vânzare-cumpărare și nici impozitul pe venit nu este datorat la această dată.

Pe aceste motivate solicită admiterea recursului formulat de reclamanta recurentă și respingerea recursurilor formulate de pârâtele recurente.

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs invocate, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente, inclusiv art. 304¹ Cod procedură civilă, și văzând că nu sunt incidente disp. Art. 306 alin. 2 C. pr. Civilă, instanța constată că recursurile formulate sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse, după cum urmează:

În ceea ce privește recursurile formulate de pârâtele recurente D.G.F.P. Arad și A.F.P. Arad, Curtea constată că prima instanță a exonerat reclamanta de la plata impozitului pe venituri microîntreprindere în sumă delei, calculat prim decizia de impunere nr.....2008 motivând prin aceea că „transferarea elementelor dreptului de proprietate, respectiv livrarea ca dată a primei ocupări a imobilului a coincis cu momentul înregistrării corecte a veniturilor”.

În conformitate cu prevederile punctului 214 din OMFP nr. 1752/2005, pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, veniturile din vânzarea bunurilor se recunosc în momentul îndeplinirii cumulative a trei condiții: -entitatea a transferat cumpărătorului riscurile și avantajele semnificative care decurg din proprietatea asupra bunurilor; - entitatea nu mai gestionează bunurile vândute la nivelul la care ar fi făcut-o, în mod normal, în cazul deținerii în proprietate a acestora și"nu mai deține controlul efectiv asupra lor și veniturile și, respectiv, cheltuielile ocazionate de tranzacție pot fi cuantificate.

Expertul contabil desemnat în cauză de către instanța de fond a analizat actele contabile aferente impozitului pe veniturile din microîntreprindere în sumă delei, calculat prim decizia de impunere nr.2008 și a concluzionat că suma delei nu a fost corect stabilită de către organele fiscale, întrucât pentru cele două obiective recepționate în cursul anului 2006 (parcela 94/1 și 94/2), transferarea elementelor dreptului de proprietate, posesia, folosința și dispoziția către cumpărătorii a coincis cu momentul înregistrării corecte a veniturilor în evidențele contabile de către reclamantă.

În cazul celor două promisiuni de v-c încheiate de către reclamantă, transferul dreptului de proprietate a fost operat la data încheierii actului autentic de v-c, dată la care reclamanta a înregistrat în evidențele financiar contabile veniturile din vânzare.

Reclamanta nu avea obligația să achite impozitul la data încheierii proceselor - verbale de recepție, cum greșit afirmă recurentele pârâte.

În speță nu sunt incidente motivele de modificare a hotărârii prev. De art. 304 pct. 7 și 9 C. pr. Civilă, invocate de către recurentele pârâte.

În ceea ce privește recursul declarat de reclamantă, Curtea constată că este neîntemeiat, iar hotărârea recurată este temeinică și legală, întrucât instanța de fond în mod corect nu a avut în vedere opinia expertului care a făcut aprecieri cu privire la încadrarea juridică a faptelor și nu s-a rezumat la clarificarea problemelor din punct de vedere contabil

Tribunalul a reținut în mod corect faptul că dobânda pretinsă de reclamantă reprezintă o componentă a prețului de vânzare solicitat după cum în mod întemeiată în aplicarea art. 126 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările ulterioare, aplicabile în anul fiscal 2007 s-a stabilit că sumele reprezentând dobânzi care se regăsesc în graficele de plată, intră în sfera de aplicare a TVA.

Reclamanta recurentă susține că dobânzile facturate de societate nu sunt datorate întrucât, acestea sunt o componentă a prețului de vânzare și nu reprezintă

foloase nerealizate calculate pentru plata efectuată cu întârziere, apărare ce nu poate fi primită nici de instanța de recurs, având în vedere disp. art. 137 aliniatul 3 litera c. Cod fiscal, care prevăd că se cuprind în baza de impozitare dobânzile percepute la promisiunile de vânzare - cumpărare și contractele de vânzare -cumpărare cu plata prețului în rate.

Reclamanta arată că disp. art. 137 aliniatul 3 litera c. Cod fiscal, după 01.01.2007 sunt neclare, însă având în vedere conținutul acestui articol în vigoare până la 01.01.2007, Curtea constată că după această dată dobânzile percepute pentru plata prețului în rate se includ în baza de impozitare și trebuie să li se aplice TVA-ul.

Având în vedere faptul că în promisiunile de vânzare-cumpărare încheiate prețul a fost stabilit în valută, în momentul înregistrării în contabilitate a veniturilor și a TVA -ului aferent, reclamanta era obligată să utilizeze cursul comunicat de Banca Națională a României la data efectuării operațiunii economice așa cum dispun dispozițiile pct.152 alin. 1 și 2 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1752/2005 care prevăd expres că „creanțele și datoriile în valută se înregistrează în contabilitate atât în lei la cursul de schimb de la data efectuării operațiunilor, comunicat de Banca Națională a României, cât și în valută.

Critica reclamantei recurente este fără suport legal, drept pentru care Curtea va reține ca fiind temeinică și legală hotărârea pronunțată, fiind dată cu respectarea legii, constatând că obligațiile legale de plată a creanței fiscale sunt calculate corect de organele de control, în sumă delei impozit pe profit suplimentar la care se vor calcula și majorări de întârziere legal datorate în sumă delei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge recursurile declarate de reclamanta recurentă S.C. X S.A. Arad și pârâtele recurente Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad, împotriva sentinței civile nr.....2009, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.....

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din